

voldoende hoeveelheid phosphor en kalk bevatte in tegenstelling met de bekende tot dusverre gebruikte rantsoenen, die arm aan phosphor zijn (nl. die van MC. COLLUM; SHERMAN en PAPPENHEIMER; OSBORNE, MENDEL en PARK).

CHICK en ROSCOE zagen bij voeding met dezen kost slechts zelden Engelsche ziekte in eigenlijken zin ontstaan. Bij microscopisch onderzoek der beenderen was meestal slechts osteoporosis waarneembaar. Naast dit kenmerk werd ook het kalkgehalte der beenderen gebruikt om de „anti-rachitische” werking der te onderzoeken stoffen te beoordeelen.

Ook met behulp van deze werkwijze kon in spinaziebladeren, gegroeid in het voorjaar en in den zomer (steeds in de open lucht) slechts zeer weinig anti-rachitis-vitamine worden aangetoond. Werden de bladeren met de kwartslamp bestraald, dan ontstond deze onbekende stof in „grootte hoeveelheid”. Daar de spinaziebladeren telkens 's avonds na zonsondergang werden gesneden, zou men hebben verwacht, dat zij door het zonlicht in den loop van den dag zouden zijn geactiveerd, omdat ook de ultra-violette stralen van het zonlicht als anti-rachitisch werkzaam bekend staan. Toch was dit blijkbaar niet het geval. Waarom het zonlicht in gebreke bleef, kan niet door de schrijfsters worden verklaard; het vermoeden ligt voor de hand, dat het vitamine D wel wordt gevormd, maar dadelijk weer wordt verwijderd naar de onderaardsche deelen der plant of ten spoedigste weer wordt ontleed, zoolang de bladeren nog met de levende plant zijn verbonden.

E. BROUWER.

Enkopresis. — Onder dezen fraai klinkenden nieuwen naam beschrijft WEISSENBURG (*Zeitschrift für Kinderheilkunde*, Bd. 40, 1926, blz. 674) een reeds lang bekenden vorm van onwillekeurigen afgang van ontlasting, welke niet berust op een organische afwijking, doch evenals de enuresis van psychogenen aard is, terwijl hij de oude betiteling van incontinentia alvi, in overeenstemming met die van incontinentia urinae, uitsluitend wil blijven bezigen voor dien vorm, waarbij organische afwijkingen in het spel zijn.

Ofschoon gevallen dezer enkopresis door iederen practicus van tijd tot tijd in zijn praktijk worden gezien, zijn zij toch veel zeldzamer dan die van enuresis; WEISSENBURG zelf zag onder 1200 patiëntjes slechts 5 gevallen van enkopresis, zoowel diurna als nocturna. Terwijl derhalve slechts bij nauwelijks 0.5 pCt. zijner kinderen enkopresis voorkwam, waren daaronder ongeveer 10 pCt., welke aan enuresis leden.

Evenals bij enuresis nocturna spelen bij nachtelijke enkopresis droomen een beslissende rol, in zooverre de onwillekeurige ontlasting in den slaap door een daarop betrekking hebbenden droom wordt ingeleid. Ook affecten hebben in den slaap denzelfden invloed als in wakenden toestand; zoo verwekt bijv. angst onder beide omstandigheden somwijlen diarrhoe.

Uit den aard der zaak bevuilen de kinderen zich bij enkopresis veel minder dikwijls dan bij enuresis, omdat immers ook onder normale omstandigheden de ontlasting meestal slechts éénmaal, de loozing van urine daarentegen meermalen in de 24 uur

plaats vindt. Daar de normale ontlasting steeds door urineloosing vergezeld wordt, zal dit bij de enkopresis natuurlijk ook het geval zijn; enkopresis gaat dus steeds gepaard met enuresis, enuresis daarentegen niet altijd met enkopresis.

Na de ontlasting duurt het gewoonlijk 24 uur, alvorens het rectum weer voldoende gevuld is; vandaar dat een clysmas 's avonds vóór het naar bed gaan de nachtelijke enkopresis tegengaat.

De kinderen met enkopresis zijn gewoonlijk jonger dan 10 jaar, terwijl enuresis zeer dikwijls ook bij oudere kinderen, soms zelfs nog lang na de puberteit, voorkomt. Verder is de duur der enkopresis korter dan die der enuresis; alle door WEISSENBERG behandelde gevallen van enkopresis waren binnen het jaar genezen.

J. DE BRUIN.

Conservatieve behandeling van furunkels en carbunkels.

— In de *Münch. mediz. Wochenschrift* No. 14 van 2 April 1926 verklaart JUNKERMANN te Dortmund, Oberarzt der Hautabtheilung des Bruderkrankenhauses aldaar, dat z.i. geen furunkel of carbunkel ooit geopereerd mag worden, ja, hij spreekt de hoop uit, dat de operatie daarvan nog eens als een strafbare kunstfout zal worden aangezien. Hijzelf behandelt die aandoeningen, zonder daarvan ook maar één geval te hebben verloren, met grauwe zalf, dik gesmeerd op een linnen lap, waarmee de geheele haard tot in de gezonde omgeving wordt bedekt en zoo noodig ook de lymfklieren in de buurt, als die ook reeds zijn ontstoken. Slechts bij kleine furunkels en in het begin der behandeling gebruikt hij kwikpleister (nooit kwikcarbolpleister), die echter voor ernstiger aandoeningen geen kwik genoeg bevat. Onder deze behandeling komt het spoedig tot verweking en abscesvorming (een absces mag worden aangeprikt); lymphangitis en lymphadenitis, als die er waren, verdwijnen, evenals wellicht bestaande koorts. Op drie dingen moet men letten: de huid in de omgeving moet met zinkzalf worden beschermd, de mond moet goed worden verzorgd ter vermindering van stomatitis en de urine moet geregeld worden onderzocht, daar men nu en dan bij ruim gebruik der zalf een nierprikkeling kan vaststellen, die meestal geen reden tot afbreken der behandeling oplevert, doch, als zij ernstig is, aanleiding geeft om de kwikzalf te vervangen door 40 pCt.'s ichthyollanoline, dat ook wordt toegepast, in geval er idiosyncrasie bestaat tegen kwik. Naast deze wijze van doen versmaadt JUNKERMANN niet, tevens andere toe te passen, die nu en dan van nut zijn, bijv. het prikken met een spits en hard houten staafje, vooraf in carbolzuur gedoopt, in een beginnenden furunkel, het zuigen met de zuigklok van BIER (om de prop naar buiten te krijgen), behandeling met vaccin, enz..

In hetzelfde nummer van de *Münchener* komt nog een artikel voor van BERKENBUSCH in Altenwald over de behandeling van wonden, waarin hij het nut bepleit van het salicylzuur als antisepticum. Ook bij furunkels en carbunkels past hij dit middel toe in den vorm van een 10 pCt.'s zalf met vaseline. Hoewel deze behandeling overbekend is, meen ik toch goed te doen nog eens de aandacht er op te vestigen, vooral ook om de sterke concentratie. Immers, hoewel ook b.v. in het leerboek van MENDES DA COSTA